

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/92/2017
Identifikačné číslo spisu:	5114227843
Dátum vydania rozhodnutia:	14.06.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Lubor Šebo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:5114227843.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: O. R., bytom G. Č.. XXX, zastúpený obchodnou spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík s.r.o., so sídlom Potočná 2835/1 A, 022 01 Čadca, IČO: 36 866 849, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Ľubomír Cisarík alebo JUDr. Miroslav Stopka, proti žalovanému: M. O. Q. C., bytom O. XX/X, XXX XX P. E., doručovacia adresa: Q. C. M. V. Q. C.P., A. A. B. P. XX, XXX XX Ž., o 19.916,35 € s prísl., vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 27 C 129/2015, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 23. augusta 2016 sp. zn. 5 Co 175/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania vo výške určenej súdom prvej inštancie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žilina (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 7. októbra 2015 č.k. 27 C 129/2015-81 zamietol návrh, aby žalovaný zaplatil žalobcovi sumu 19.916,35 € spolu s 9,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 19.916,35 € od 30. októbra 2011 do zaplatenia. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Dospel k záveru, že žalobca neunesol v konaní dôkazné bremeno a nepreukázal uzavretie zmluvy o pôžičke medzi účastníkmi konania, a to reálne odovzdanie peňazí žalovanému.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu uznesením z 23. augusta 2016 sp. zn. 5 Co 175/2016 zrušil a vrátil rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. c/ CSP, a to z dôvodu, že obe strany sporu v priebehu konania neustále poukazovali na predchádzajúce, resp. súvisiace konania pred Okresným súdom Žilina pod sp.zn. 20Cb/71/2012 ako aj 20CbZm/1/2012. V spise sa však nachádzajú len fotokópie rozsudkov súdu prvej inštancie v oboch uvedených konaniach a nie je ani zrejmé, či tieto konania už boli právoplatne skončené. Bez ohľadu na to, či boli alebo neboli právoplatne skončené, je podľa odvolacieho súdu potrebné v rámci dokazovania pripojiť tieto spisy Okresného súdu Žilina a oboznámiť sa podrobnejšie s ich obsahom, ktorý môže obsahovať také

skutočnosti, aby súd prvej inštancie mohol v spojitosti s doposiaľ vykonaným dokazovaním v terajšom konaní (sp.zn. 27C/129/2015) a napokon vyhodnotiť v ďalšom konaní dôkazy v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP. Odvolací súd je toho názoru, že za určitých okolností by aj neplatná zmenka mohla byť dôkazom o prevzatí peňazí z titulu zmluvy o pôžičke. Táto otázka zostáva však medzi stranami sporu absolútne sporná a protikladná, vychádzajúc z ich tvrdení nielen v rámci tohto konania, a preto bude podľa neho potrebné pripojiť si spomínané obchodno-právne spisy a oboznámiť sa s ich obsahom.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie z dôvodu, že bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP). Existenciu tejto procesnej vady vyvodzoval z prekvapivosti napadnutého uznesenia, ktorým vec vrátil súdu prvej inštancie, a to len z dôvodu, že mu uložil pripojiť spisy, aj keď návrh na pripojenie uvedených spisov neuplatnila žiadna zo sporových strán a neúspešný žalobca nepripojenie týchto spisov neuviedol ako odvolací dôvod. Odvolací súd tak podľa neho poskytol žalobcovi väčší stupeň právnej ochrany, akého sa sám domáhal a prekvapivým zrušením zákonného rozhodnutia vytvoril stav právnej neistoty, pretože svoje odlišné rozhodnutie nijako neodôvodnil, čo zakladá dôvod na tvrdenie, že odvolací súd vydal uznesenie, ktoré je nepresvedčivé, nedôkladné, neodôvodnené.

4. Žalobca k podanému dovolaniu uviedol, že nie sú splnené predpoklady k tomu, aby dovolací súd v predmetnej veci konal a navrhol dovolanie žalovaného odmietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) a zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 2 písm. a/ CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalovaného treba odmietnuť ako procesne neprípustné. Na stručné odôvodnenie rozhodnutia (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Žalovaný vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z § 420 písm. f/ CSP.

7. Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. V prejednávanej veci žalovaný napadol dovolaním uznesenie odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vrátil vec na ďalšie konanie a rozhodnutie. Z uvedeného je zrejmé, že sa nejedná o rozhodnutie vo veci samej, ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Zrušovacie rozhodnutie odvolacieho súdu je upravené v § 389 CSP. Dané ustanovenie vypočítava štyri prípady, kedy odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie. Dôvody uvedené v § 389 ods. 1 písm. a/, b/ a d/ sú procesnými dôvodmi, t.j. pri ich splnení odvolací súd vec vecne neprejednáva, pretože sú tu prekážky procesného charakteru, kvôli ktorým musí odvolací súd rozhodnutie zrušiť. Dôvod vymedzený v § 389 ods. 1 písm. c/ znamená, že odvolací súd sa zaoberal meritom veci, skúmal vec po skutkovej aj právnej stránke, avšak dospel k záveru, že je potrebné doplniť dokazovanie. V dôsledku tejto skutočnosti nemohol súd vo veci meritórne rozhodnúť, napriek tomu, že sa vecou samou vecne zaoberal. V danom prípade odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP a vec mu vrátil späť na ďalšie konanie. Vzhľadom na vyššie uvedené je zrejmé, že uznesenie odvolacieho súdu, ktorým zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie, nie je rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej, ani ktorým sa konanie končí.

9. Dovolací súd navyše poznamenáva, že námietka žalovaného, že odvolací súd svoje rozhodnutie nijako neodôvodnil je nedôvodná, nakoľko odvolací súd odôvodnil, prečo zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na doplnenie obchodno-právnych spisov. Podľa neho je potrebné pripojiť si predmetné spisy a oboznámiť sa s ich obsahom z dôvodu, že je toho názoru, že za určitých okolností by aj neplatná zmenka mohla byť dôkazom o prevzatí peňazí z titulu zmluvy o pôžičke.

10. Najvyšší súd preto dovolanie žalovaného odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné.

11. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

12. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.